diplomaatilisel teel katse vaherahu sõlmimiseks. See ei anna aga tulemust. Franco häälekandjad ja Mussolini Itaalias rõhutavad, et ainus lahendus, mis tooks Hispaaniale tõelise siserahu, on ühe poole (nende lootuse järgi muidugi Franco) sõjaline võit.

Pärast pikemat varjusurmas olekut asub mittevahelesegamise komitee uuesti tööle aprillis. Juuliks jõutakse niikaugele, et Briti poolt esitatud kava vabatahtlike tagasitõmbamiseks leiab komitees heakskiitu ja esitatakse Hispaania võitlevaile pooltele. Kava kordab ja parandab seniseid kohustusi, uus on aga artikkel, mis kõneleb erilisest komisjonist vabatahtlike evakueerimiseks. Selle ülesandeks on kindlaks teha vabatahtlike arv võitlevais pooltes. Juhul, kui neid leidub kummalgi pool võrdselt, teeb komisjon esialgselt korralduse 10 000 vabatahtliku lahkumiseks mõlemalt poolelt. Ebavõrdse arvu korral saadab vähema vabatahtlike arvuga pool ära 10 000 ja vastaspool proportsionaalselt rohkem. Kui evakueerimine on rahuldavalt lõpule viidud, saavad pooled sõdija õigused merel. Franco vastutulematuse tõttu jookseb mittevahelesegamise komitee uus aktsioon liivale. Jõusse ei pääse järelikult ka Inglise-Itaalia leping. Septembris esineb aga Barcelona-Hispaania esindaja teatega, et ta on nõus ära saatma kõik veel tema poolel võitlevad vabatahtlikud. Sellele vastuseks nõustub tagasisaatmisega ka Franco ja paigutab oktoobris kaks Itaalia divisjoni Sevillas laevadele. Inglismaa ei pea seda siiski küllaldaseks ja sõdija õigusi Franco veel ei saa. Küll aga astub nüüd jõusse Itaalia-Inglise leping ja Inglise saadik esitleb novembris end juba Itaalia kuningale ning Abessiinia keisrile.

Hispaania kõrval teeb Britile tema ühendusteede pärast Indiaga veel muret rahutuste jätkumine ja isegi tõus Palestiinas. Juulikuus arvatakse surnuid 200-le, haavatuid 400-le. Augustis see arv tõuseb. Igasugune liiklus maal on võimalik ainult relvastatud eskortide saatel. Lendavad õhku sillad ja raudteed. Inglased on sunnitud tarvitusele võtma drastilisi abinõusid, mis ei too neile sümpaatiat ei koha peal ega muus maailmas. Mussolini on küll lõpetanud oma araabiakeelse saate ja islami maailma „äratamistöö“ Bari raadiosaatejaama kaudu, kaudne õhutamine käib siiski edasi ja Briti komissari tituleeritakse sealtpoolt „uue Herodese“ aunimega. Üldises suhtumises saab märgatavaks, et liikumine ei olegi enam niivõrd juudi- kui just Briti-vaenuline.

Aasta lõpu poole jääb olukord karmide sõjaväeliste abinõude mõjul rahulikumaks. Juba saavad inglased oma kasuks ette tuua ka mõningate Inglise-sõbralikkude araabia

Eesti kroonika 1938, lk. 18